

A vibrant, magical illustration of a winter night. In the foreground, a white unicorn with a flowing blue mane and tail rears up on a snowy bank. In the background, a girl with curly brown hair, wearing a red jacket and blue pants, stands on a dark rock, petting another white unicorn with a blue mane. The scene is set against a dark, starry sky with colorful aurora-like patterns in shades of blue, green, and purple. A lighthouse is visible on the left, and the overall atmosphere is dreamlike and enchanting.

Cesta
za
jednorožcami

TAJNÝ SPOLOK
PÁTRAČOV

Cerrie Burnell

Albatros

Cesta za jednorožcami 2: Tajný spolok pátračov

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Cerrie Burnell

Cesta za jednorožcami 2: Tajný spolok pátračov – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Cesta
^{za}
jednorožcami

Cesta za jednorožcami

TAJNÝ SPOLOK
PÁTRAČOV

Cerrie Burnell

Albatros

Pre Darcy a Zacka
– neprestaňte veriť v jednorožce.

A pre moju nádhernú Amelie
– uchovaj si mágiu.

Pátrači z južného Londýna

Blog geniálnych kamošov

Milí pátrači,

ďakujeme, že ste si našli chvíľku na náš blog.

Začnime tým, že vám rozpovieme, ako sme za súmraku objavili jednorožca v parku južného Londýna. A nie obyčajného jednorožca. Bolo to stvorenie polnočnej farby s rohom z blesku a majestátnymi krídlami.

Bola naozaj výnimočná, magická a srdcervúco nádherná. No čo je najpodstatnejšie, bola našou kamoškou.

Astru prenasledoval Odbor tajomstiev (to sú tí zlí), pretože bola jedna z prvých - aj posledných - svojho druhu. Našťastie sa nám ju podarilo ochrániť, až kým nenašla svoj pôvab (tak nazývame stádo jednorožcov), a to jej zachránilo život.

Teraz sa nachádza niekde na opačnej strane búrky, zatiaľ čo my jeme bezlepkové croissanty a chýba nám. Veľmi! Preto sme si prisahali, že budeme na jednorožce dávať pozor a ochránime ich pred nebezpečím.

Tu je zopár fascinujúcich faktov, čo sme za ten čas zistili. Aj vám môžu pomôcť stať sa pátračmi.

Jednorožec sa môže objaviť kdekoľvek: v snoch, na okraji jazera, keď svitá, alebo pod vaším oknom počas upršaného utorkového večera. Buďte pripravení a nikdy nepochybujte, či ste nejakého zahliadli.

Jednorožce sa pohybujú medzi nami a skrývajú sa tak, že sa tvária ako kone. Ľudia, ktorí ich okamžite dokážu rozlíšiť, sú oficiálni pátrači. Byť pátračom je vzácny dar, ktorý sa niekedy dedí v rodine, no môže sa vyskytnúť len tak. Ak je na to správne počasie, jednorožca môže zahliadnúť ktokoľvek. (Rada: ideálne je to počas miernej búrky.)

Ak sa chcete s jednorožcom spriatelíť, vždy pri sebe majte bezlepkový mafin, púpavu alebo bodliaky a rozsypte omrvinky či lupene po zemi. Za súmraku nehybne čakajte a načúvajte srdcom - jednorožcovu prítomnosť skôr zacítite, ako uvidíte.

Pamätajte, že sú to DIVOKÉ stvorenia a nedajú sa skrotiť. Zbožňujú mesačný svit a reagujú na LÁSKU. Preto buďte vždy láskaví a prístupujte k nim s rešpektom.

Každý jednorožec je iný. Niektoré milujú vodu, niektoré žijú zo snehu a iné potrebujú slnečné lúče. Tento blog vám pomôže rozoznať jednotlivé pôvaby a zistiť, čo má rád váš jednorožec.

Ak ste pátrali naozaj pozorne, no aj tak ste žiadneho jednorozca nevideli, je to v poriadku. Jednorozce musia zostať v utajení. Tak sa tým netrápte, len verte, že existujú, a ony budú rady, že na nich myslíte.

Nakoniec - ak jednorozca nájdete a budete mať pocit, že je v ohrození, môžete nechať komentár nižšie.

Verne vaši
Elodie, Caleb, Marnie-Mae a Kit
pátrači z južného Londýna

PRVÁ KAPITOLA

JEDNOROŽIE SNY

V rozľahlom meste Londýn, kde obloha dokáže zmeniť farbu z tej najjasnejšej modrej na zlatistivú mihnutím oka, južne od veľkej hmlistej rieky a neďaleko krásneho listnatého parku žilo dievča menom Elodie Hopková.

Slnéčné lúče dodávali takmer magický nádych útulnému bytu, v ktorom Elodie bývala s ockom a s maman, ktorá sa nedávno vrátila z Paríža.

Elodie sa prevaľovala v posteli a zívaním sa snažila prebudiť. Toto bolo prvé leto za naozaj dlhý čas, ktoré Elodina rodina strávila spolu. Prechádzali sa okolo jazera a skúmali park plný poletujúcich papagájov a starobylých sôch, akoby bolo to, že môžu byť spolu, celkom bežnou záležitosťou.

Bežné to však, pravdaže, nebolo. Jej maman Esme Hopková bola dlhé roky v Paríži. Až doneďavna si Elodie myslela, že pracovala pre módný dom. Potom zistila, že maman pôsobila v Odbore tajomstiev ako agentka v utajení a pokúšala sa zmariť ich plány na odchyt jednorožcov vrátane Astry, krásneho jednorožca, ktorého Elodie s kamarátmi našli v parku.

Astra...

Elodinými myšlienkami precváľal obraz Astry ženúcej sa tmou s rozsvieteným rohom, zatiaľ čo sa vznášala k mesiacu.

Posadila sa na posteli a potom rozhrnula závesy z nepravého zamatu, aby do izby vpustila prívál ranných lúčov. Leto sa už takmer končilo a smaragdovozelené stromy pri jazere naberali jantárový a bordový odtieň. Septembrová obloha bola jasná, no chladná.

„O šesť minút odchádzame, Elle. Si pripravená?“ ozval sa z kuchyne ockov veselý hlas.

Elodie zažmurkala orieškovohnedými očami, zaostřila na svoje hodiny v tvare mesiaca a vykotúľala sa z postele. Vôbec nebola pripravená. Keď je tu

už maman, Elodie vlastne ani nemusela odchádzať z bytu hodinu a šesť minút po svitaní. Mohla by zostať doma, užiť si voľný čas, možno si dokonca napustiť vaňu. Zbožňovala však, keď do nového dňa vykročila s ockom a pomohla mu odnieť všetky tie croissanty z mandľového masla, ovsené kaše a bezlepkové sušienky do pojazdného občerstvenia Pierko a papradie, aby mohol predávať dobroty celému južnému Londýnu. Táto rutina bola pre Elodie taká známa ako sám domov. Robili to tak spolu celé roky a jej to stále pripadalo dôležité.

Pretancovala izbu, záplavu svojich kučier zviazala žltou gumičkou a dávala pritom pozor, aby sa nedotkla malých praskajúcich bleskov, ktoré jej stále poskakovali po končekoch vlasov. Elodie raz (veľmi trúfalo) použila svoje kučery na to, aby zneškodnila sieť utkanú z bleskov, a tým oslobodila Astru. A aj keď už sieť neexistovala, zopár bleskov jej vo vlasoch zostalo, akoby to bola jej malá súkromná búrka. Chvost jej veľmi nevyšiel – niekoľko kučier jej z neho trčalo v divných uhloch –, ale Elodie sa to páčilo. Nik na svete predsa nemal takú záplavu lokní pretkaných modrou žiarou bleskov.